

86- CHUYỆN VUA BA-TƯ-NẶC SAI NGƯỜI ĐI THỈNH PHẬT, NHỜ ĐÓ NGƯỜI ẤY SINH Ở CÔI TRỜI

Ngày xưa, ở nước Xá-vệ, vua Ba-tư-nặc và trưởng giả Tu-đạt, đã lâu mà chưa gặp Đức Phật, trong lòng rất khát ngưỡng. Sau mùa hạ, họ bảo sứ giả đến thỉnh Phật. Sứ giả đi đến chỗ Đức Phật, cung kính bạch Đức Phật:

–Nhà vua và trưởng giả muốn gặp Đức Phật. Cúi mong Đức Thế Tôn ngồi lên xe này đi đến nước Xá-vệ!

Đức Phật đáp:

–Ta không cần dùng xe, tự Ta có thần túc.

Tuy Đức Phật nói như vậy, nhưng để cho tín chủ được phước, Ngài liền ngồi trên xe bay trên không trung. Sứ giả liền đến trước tâu với vua và trưởng giả biết.

Nhà vua và trưởng giả tự mình ra ngoài để nghênh tiếp. Sứ giả cũng theo vua đến gặp Đức Phật. Sứ giả này nhờ vậy khi mạng chung được sinh lên cõi trời, rồi cỡi xe báu đến chỗ Đức Phật. Đức Phật thuyết pháp cho vị ấy nghe nên vị ấy đắc quả Tu-đà-hoàn.

Tỳ-kheo hỏi Đức Phật:

–Nhờ nhân duyên gì mà vị ấy được sinh lên Thiên cung và cỡi xe báu này?

Đức Phật trả lời:

–Ngày xưa ở nhân gian, vị ấy được vua bảo đến thỉnh Phật, mời Đức Phật cỡi lên xe. Do nghiệp duyên này nên nay được sinh ở cõi trời, thường cỡi xe báu. Nay lại đến chỗ Ta nghe pháp được ngộ, chứng quả Tu-đà-hoàn.

M